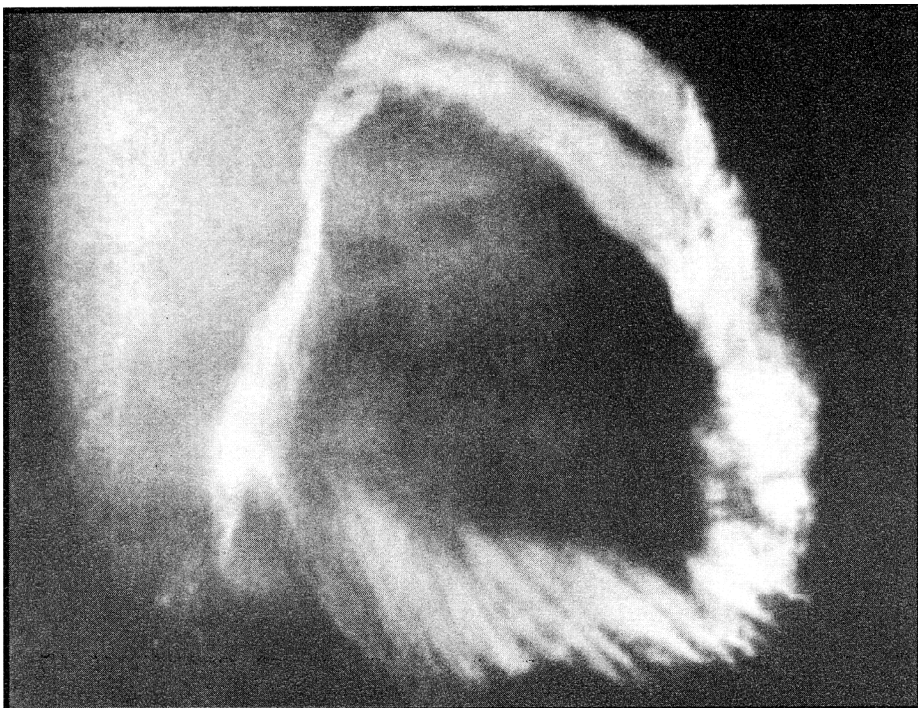

Pisano je ...

od misionara E. Frank-a

Publikacija Reči Života

28. februara 1963. pojavio se ovaj nadprirodni oblak pored planine zalaska sunca u Arizoni, kao što je to ranije 22. decembra 1962. pokazano u viziji poštovanom Branham-u. Slika nas podseća na događaj kada se Hristos uzneo na nebo, ON je bio uzet gore u oblaku (Dela Apost. 1: 9). ON će se na isti način vratiti (stih 11). Može li ovo biti znak Njegovog skorog dolaska? I ako je ova slika bila uzeta sa velike razdaljine, sličnost sa licem našeg GOSPODA je očigledna.

Izdanje magazina >Science< (Nauka), od 19. aprila 1963. objavio je članak o ovom fenomenu i takodje je objavilo sliku na naslovnoj strani. Jedno od najvećih izdanja magazina >Life< (Lajf), je reprodukovalo fotografiju oblaka zajedno sa izveštajem od 17. maja 1963. Fenomen ovog nadprirodnog oblaka naučnici nisu mogli objasniti. Oblak je lebdeo u sred plavog neba na visini koja je bila suviše velika da bi se tu moglo naći neke vlage koja bi formirala oblak. Kakva potvrda od Svemogućeg, koji potvrđuje naredbu datu Svom proroku! GOSPOD Bog je govorio, ko može da ne sluša!

PREDGOVOR

Nebeski Bog — Tvorac univerzuma — uspostavio je Svoj odnos sa ljudskim rodом na zemlji. Kao pisac ove brošure želim da čitaoca upoznam sa jednim, istinitim i živim Bogom i Njegovim planom koji ON ima sa čovečanstvom. U ovom izlaganju mi se dotičemo samo nekoliko stvari, sa velikom nadom da će Duh Božji stvoriti želju u srcu Čitaoca da dublje istražuje ove teme.

Mi ne prezentujemo pogled neke denominacije, već pre dopuštamo da sam Bog govori pomoću Svoje svete Reči. Kao što neko prepoznaje Božji izbor i odluku koju je doneo sa Abrahamom, Izakom, Jakovom i ostalim prorocima, mi činimo istu stvar sa apostolima i onim ljudima u crkvenoj istoriji koje je GOSPOD izabrao za posebnu svrhu.

Sa dubokim poštovanjem prema Njemu, mi upućujemo na službu čoveka poslatog od Boga u naše vreme. Ni na koji način ne nameravamo da uzdižemo izabranu posudu, već da damo slavu samom nebeskom Bogu. Mi jednostavno ne možemo dozvoliti sebi da zaobidjemo bilo šta što GOSPOD čini baš sada. Molim vas upamtite da se mi još uvek nalazimo u biblijskim danima. GOSPOD nije mrtav — ON je ustao iz mrtvih i sa nama je, onako kao štoje ON obećao, baš do svršetka sveta.

Ova brošura je objavljena na vodećim svetskim jezicima i biće čitana u stotinama zemalja širom sveta. Ona verovatno može doći u ruke ljudi koji pripadaju raznim religijama i veroispovestima. Svako razumno ljudsko biće zna, da sve štoje započeto od čoveka da je propadljivo i podložno grešci. Mi zato moramo da se okrenemo jedinom nepogrešivom izvoru.

Moja molitva je da svaki čitalac dobije duhovne koristi iz ovog kratkog izlaganja i pronadje svoj duhovni odnos sa GOSPODOM.

Autor

PISANO JE

Najveće blago koje možemo držati u svojoj ruci jeste napisana Božja Reč, jer nebo i zemlja će proći, ali Božja Reč će zauvek ostati. U njoj je otkriven Njegov plan sa čovečanstvom. Od Boga izgovorena Reč je došla prorocima i oni su je zapisali. Kasnije su apostoli bili izabrane posude. Tako mi imamo i jedno i drugo, Stari i Novi Zavet. U Starom Zavetu nalazimo sve senke, tipove i obećanja, u Novom Zavetu imamo neodoljiv izveštaj o tome kako je svaki biblijski stih doslovce ispunjen. To je ubedljivi deo Biblije (deo koji daje uverenje o njenoj istinitosti).

Vredno je pažnje saznanje da Novi Zavet počinje sa stvarnim aktuelnim ispunjenjem proročanstava. Jovan je bio obećani prorok, i naš Spasitelj, obećani Otkupitelj. Istinska vera je usidrena u obećanoj Božjoj Reči. Rodjenje Isusa Hrista, Njegov život, Njegova služba, Njegove patnje, smrt, sahrana, uskrsnuće i uznesenje: sve se dogodilo tačno onako kako su to proroci predskazali. U stvari, Bog je imao precizno zapisanu istoriju onako kao što su to predskazali proroci. U stvari, Bog je zapisao istoriju u stotinama i hiljadama godina pre nego što su se ti događaji ostvarili. To je začudjujuće, to je veličanstveno! Istoričari su zauzeti pisanjem događaja *pošto* su se oni dogodili. Bog je video kraj od početka i zato je sve mogao unapred zapisati.

Pri prvom dolasku GOSPODA i Spasitelja ispunilo se preko stotinu proročanstva. Predskazanja od Mojsijeve 3: 15 o *ženinom semenu*, koje će doći *da izgazi zmijinu glavu*, pravo do Mal. 3: 1, da će GOSPOD doći do *Svog svetog hrama*, su bila ispunjena. Svakome se može savetovati da uz mnogo molitve pročita Novi Zavet sa namerom da zabeleži svako mesto gde nadje terminologiju, **>kao što je pisano<** ili **>kao što Sveto pismo kaže<** ili **>da bi se ispunilo ono što su proroci rekli<**. U Luki 24 GOSPOD je govorio Svojim učenicima, počevši sa Mojsijem, Psalmima i Prorocima, potvrđujući da se sve to ostvarilo, u odnošenju na Njega. Zato što Isus Hristos ostaje isti, ON bi trebao da ukaže na biblijske stihove koji se sada ispunjavaju. **Ako mi treba da znamo šta Bog želi da uradi, moramo prvo ustanoviti šta je ON obećao.**

Vapaj Mojsija je takodje i vaš vapaj: *»Ako sam dakle našao milost pred tobom, pokaži mi put tvoj...«* (2. Mojs. 33: 13). Bog čini sve u skladu Njegove Reči i govori: *»Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli GOSPOD; Nego koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli.«* (Iza. 55: 8-9). Svako ko zaista nalazi milost kod Boga će prepoznati Njegove puteve sa Njegovim narodom i imati učešća u svemu onome što ON čini u ovo vreme. Mi moramo istražiti Pismo kao nikada ranije da budemo sigurni u to šta da očekujemo.

Veliki problem naravno se javlja zato što su mnogi sveštenici upućivali na Pismo govoreći, >pisano je<, dok se u isto vreme javilo pogrešno tumačenje, pogrešna primena i pogrešno postavljanje Božje Reči. Isus je pronašao religiozne učitelje Svog vremena u takvom stanju. Oni su učinili da istinita Božja Reč bude ljudima neefektivna, time što su poučavali ljudske doktrine i zapovesti (Mark. 7: 13). Stari neprijatelj sigurno ne poriče postojanje Boga (Jakov. 2: 19) niti Njegovu Reč (Luki 4: 1-13). On jednostavno stavlja svoje vlastito tumačenje i znak pitanja iza Božje Reči. Neko može više puta reći, >pisano je, pisano je< i okititi sebe Biblijom od glave do pete, a da ipak nema božansko otkrivenje i da bude totalno van Božje volje. Postoji velika razlika između *otkrivenja* i *tumačenja*. Jedno dolazi od Boga a drugo dolazi od sotone — jedno donosi život a drugo donosi smrt. Dokle god su Adam i Eva verovali i pokoravali se Božjoj Reči imali su večni život, kad su slušali objašnjenja stare zmije pali su i smrt ih je pogodila (1. Mojs. 3). Suvviše mnogo njih je napustilo drvo života zbog drveta znanja i postali su mudri unutar sebe — imajući formu pobožnosti, ali poričući njenu silu (2. Tim. 3: 5).

Kada je Hristos bio kušan od sotone četrdeset dana, vredno je pažnje to da se neprijatelj usudio da kaže >pisano je ...<. Očigledno, daje on od vremena Edenskog vrta pogrešno konstruisao Božju Reč. To je najopasniji deo toga. On će činiti isto pravo do kraja, varajući ljude time što će zloupotrebljavati Sveto pismo, koje se ne sme privatno tumačiti (2. Petr. 1: 20). Svi lažni proroci (Mat. 24: 24) i svi lažni apostoli (2. Kor. 11: 13) predstavljaju sebe kao da su poslani od Hrista. Sotona sebe prikazuje kao anđela svetlosti. *»Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će suršetak biti po djelima njihovijem.«* (2. Kor. 11: 14-15).

Od Boga obećana Reč se mora doživeti, ne objašnjavati.

Mora se paziti na Božju proročku Reč dok se ona ostvaruje.

Naš GOSPOD je imao pravo da koristi Bibliju, i da pomoću nje pobedi sotonu. Ako je obećana Reč za današnje vreme manifestovana kroz ver-nike, oni imaju pravo da upute na nju. Javlja se pitanje, kako neko može znati gde se istinska Reč propoveda, i ko su oni kojima je sam Hristos zapovedio da govore u Njegovu ime? Isus je reka o onima koje ON šalje: *»Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima onoga koji me je poslao.«* (Mat. 10: 40). ON je takodje rekao: *»Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima ...«* (Jov. 13: 20). Konačno ON je rekao o onima koje je izabrao za službu, *»... kao što otac posla mene, i ja šaljem vas.«* (Jov. 20: 21).

Svaki istinski od Boga pozvani čovek mora biti u stanju da kaže ono što je Pavle napisao: *»Ali vam dajem na znanje, braćo, da ono evangjelje*

koje sam ja javio, nije po čovjeku. Jer ga ja ne primih od čovjeka, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Hrista.« (Gal. 1:11-12). Jednako je važno ono što apostol Petar kaže: »A ovo je riječ što je objavljena među vama.« (1. Petr. 1: 25). Apostol Jovan dolazi sa još jačim stavom: »Mi smo od Boga; koji poznaje Boga sluša nas, a koji nije od Boga ne sluša nas. Po ovom poznajemo duha istine i duha prijevaru.« (1. Jov. 4: 6).

Isus, naš GOSPOD je rekao: »Jer koga Bog posla, onaj riječi Božije govori ...« (Jov. 3: 34). U Jovana 8: 43 ON je pitao: »Za što ne razumijete govora mojega? Jer ne možete riječi mojijeh da slušate.« U stihu 47 ON je nastavio i rekao je: »Ko je od Boga riječi Božje sluša; za to vi ne slušate, jer nijeste od Boga.« Prema ovim rečima našeg GOSPODA, svako ima mogućnost da sebe preispita po pitanju toga da li prihvata ili ne prihvata svaku Božju Reč i da li ostaje u njoj ili ne ostaje u njoj bez imalo unutrašnjeg protiv-ljenja i prepirke. Obično neko ko propoveda, samo čita biblijski tekst i onda prezentuje svoje vlastite misli ne ostajući unutar granica Božje svete Reči. Vreme za konačnu proveru je ovde. Mi sve moramo dokazati.

Sve što verujemo i činimo mora se prvo podneti Reči-testa. Pavle je zbog otkrivenja otišao u Jeruzalem da uporedi svoje propovedanje sa originalnom Božjom Reči koja je bila poučavana od samog početka. On je izneo izlaganje o onome što je poučavao među paganima, govoreći: »... da uzalud ne trčim ili ne bih trčao.« (Gal. 2: 1-3). Uspešna služba nije dokaz daje propovedanje zadovoljavaju (Mat. 7: 21). Isus nas je upozorio o mnogim pomazanicima koji će se pojaviti na sceni u poslednjim danima: »Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće i izabrane.« (Mat. 24: 24). Od najveće važnosti je da uporedimo naše propovedanje i praksu sa originalnom >apostolskom doktrinom< (Dela Apost. 2: 42), kao što je to Pavle radio.

Znajući za odstupanja od Reči, naš GOSPOD bi danas takodje rekao: »No zaludu me poštuju učeći naukama, zapovijestima ljudskijem.« (Mark. 7: 7). Bog odbacuje sve što nije uradjeno u skladu Njegove Reči. »Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.« (Jov. 4: 24). Reč istine i Duh istine će uvek biti skupa. Oni koji propovedaju i oni koji slušaju ne smeju suditi o odredjenim stvarima sa svoje tačke gledišta, već treba da zauzmu svoj stav na bazi nepogrešive Božje Reči i da pogledaju na to, Božjim načinom gledanja na odredjene stvari.

JEDAN U DUHU

Čežnja za time da se bude jedan je stara isto toliko koliko je star i svet. Upravo od početka je čovek pokušavao da postigne ovo jedinstvo. Medjutim osim ukoliko nešto nije postignuto na način kako je to Bog

odredio, ne može pred Njim opstati. Vreme kada Božji ljudi treba da budu jedno je na dohvat ruke. Jedan — ali na koji način? Postoje goruća pitanja na koja se mora dati odgovor pomoću pisane Božje Reči. Vreme kada treba čuti ono što ljudi treba da kažu o tako važnom predmetu treba da bude dobro razmotreno. Ovo je Božje vreme za Njegove ljude kada treba da čuju jasnu istinu.

Najvažnija tema ovog časa je postala vapaj za jedinstvom, za mirom i sigurnošću. Glave država i uticajni religiozni lideri trude se oko ovog velikog napora. Gledajući u prostore raznih puno-evandjeoskih pokreta, mi čujemo isti vapaj, čak sa bližim biblijskim naglaskom. Svi koriste stihove iz Jovana 17: 21: *»Da svi jedno budu ...«* Na koga je GOSPOD OVO, za koga se ON moli, da bi svi oni mogli biti jedno? Oni koji govore o jedinstvu i o tome da budu jedno očigledno imaju različite motive i ciljeve.

U 1. Mojsijevoj 11 mi čitamo o ljudima koji su bili jedno. Oni su imali jedan jezik i zajednički cilj. To je bilo nastojanje da dostignu nebo preko kule koju su zidali, i kao što je rečeno u Bibliji, želeli su da za sebe stvore ime. Zar to ne bi mogla biti slika današnice? Najvažnija lekcija koju mi treba da naučimo je: **Božje stvari se ne mogu ostvariti ljudskim načinima.**

Moguće je uzeti nekoliko primera iz Pisma da bi smo videli kako se može postigne biti u jedno. U 1. Car. 22 i u 2. Dnev. 18 mi nalazimo 400 proroka koji su bili jedno, govoreći istu stvar. Ahab, Izraelski car, pitao je Jozafata, Judejskog cara, da li želi da ide da se bori sa njim. Naravno car je bio time počastvovan, složio se sa predlogom i rekao: *»... ja kao ti, narod moj kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji.«*

Jozafat, koji je bio bogobožazan čovek, pozeleo je da čuje GOSPODA i pitao je car Ahaba, *»... upitaj danas šta će GOSPOD reći.«* On je sumnjao u ono što su 400 proroka prorokovali. Oni su bili pod moćnim pomazanjem, govoreći: *»... hoću li ići na vojsku na Ramot Galadski ili ću se okaniti? A oni rekoše: idi, jer će ga GOSPOD dati u ruke caru.«* Jozafat nije mogao da počiva na tom jednoglasnom proročanstvu i pitao je: *»... ima li tu još koji prorok GOSPODNJI da ga pitamo?«*

Oslikajte sebi scenu: stotine proroka u saglasnosti, i ipak car traži samo **jednog**, jednog koji ima istinsku GOSPODNJU Reč (1. Car. 17: 24)! Ovo je ono što je nama danas potrebno. Mnogi su sada u slaganju u takozvanom >bratskom duhu<, protestanti, katolici i razne religije su se udružile. Mi međjutim imamo prava da znamo, šta je GOSPOD rekao u Svojoj nepreljubotvornoj Reči.

Mikej, o kome je Ahab rekao: *»Ali ja ga mrzim,«* očigledno nije pripadao organizovanom udruženju tog vremena. On je bio van ekumenskog kampa, ali je bio jedno sa Bogom pod istinskom pomazanjem Duha.

Zedekaj, samozvani glavni prorok, napravio je sebi gvozdene rogove i rekao: »**TAKO KAŽE GOSPOD ...**«, i svi ostali su se jednoglasno udružili sa njime. Kakav moćni skup! Ali svi pod lažnim duhom, svi prevareni, prorokujući istu stvar, govoreći: »**TAKO KAŽE GOSPOD ...**« !

Glasnik koji je bio poslat da pozove Mikeja rekao mu je da se udruži sa ostalima i da kaže ono što su oni rekli. Božji čovek je odgovorio: »*Tako da je živ GOSPOD, govoriću ono što reče Bog moj.*« Sa najvećom sigurnošću prorok je govorio istinu. On je video viziju (2. Dnev. 18: 18-22) i stvarno čuo razgovor koji se odvijao na nebu. Njegova vizija je bila u punoj saglasnosti sa GOSPODNJOM Reči izgovorenom od strane proroka Ilije a koja se odnosila na sud Ahabu (1. Car. 21: 19, 22: 38).

Mikej je toliko bio siguran, daje on rekao caru koji je želeo da sa njim saradjuje kada se vratio iz bitke: »... *ako se vratiš u miru, nije GOSPOD govorio preko mene.*« On je to podvukao govoreći sledeće reči: »... *čujte, svi narodi!*« **Svaki istinski prorok u bilo koje vreme nalazi se u totalnoj saglasnosti sa svim prorocima koji su govorili u ime GOSPODNJE.** Isto se odnosi i na apostole, učitelje, evangeliste — na bilo koju službu u telu Hristovom.

STANJE

Na dan Pentakosta, njih 120 su bili jednoglasni. Oni su bili >u skladu< Reči tog vremena. Da bi smo sada bili jedno sa Bogom, mi takodje moramo biti jedno u Njegovoj Reči koja se odnosi na današnje vreme. Isus je rekao: »*Da svi oni budu jedno, kao što si ti, oče, u meni i ja u tebi.*« Sin je bio lična manifestacija Oca — ista supstanca, isti Duh, isti život.

Sin je bio rođen Duhom, kao što nalazimo da je zabeleženo u obećanju datom Mariji, Luki 1: 35: »... *duh sveti doći će na tebe, i sila najvišega oseniće te.*« Isto je potvrđeno u Mateju 1: 20. Sveti Duh je došao na Mariju koja je primila i verovala obećanu Reč. Tako je Reč postala telo i nastanila se medju nama. Jedinstvo Oca i Sina se ne bazira na saglasnosti, već je to supstancijalno jedinstvo. Isti je slučaj sa svim sinovim i kćerima Božjim.

Oni su nanovo rođeni od iste Reči, kroz istog Duha, i zato su učesnici iste božanske prirode (2. Petr. 1:4).

Samo oni koji imaju istu prirodu i isti život Isusa Hrista mogu biti u jednom Duhu. Jakov piše: »*Jer nas dragovoljno **porodi** riječju istine, da budemo novina od njegova stvorenja.*« (Jakov. 1: 18). Isus je bio **jednorodjeni** Sin, i mi moramo biti **jedinorodjeni** sinovi i kćeri Božje od Njegove vrste. U ovom pogledu, Biblija govori o Njemu: »... *da bi on bio prvorođeni medju mnogom braćom.*« (Rim. 8: 29). Prema Božjem zakonu reprodukcije, sve vreme od Geneze pa na dalje svako seme donosi od

svoje vrste. Od Boga može doći samo Bog; od Sina Božjeg mogu doći samo Božji sinovi i kćeri. Petar naglašava istu istinu govoreći: *»Blagosloven Bog i otac GOSPODA našega Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živ nad uskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih.«* (1. Petr. 1:3).

Isus je mogao reći: *»... koji vidje mene, vidje oca ...«* (Jov. 14: 9). O mužu i ženi se takodje govori kao da su jedno. Ali niko nikada ne bi mogao reći: *»Ako vidiš mene, video si moju ženu.«* Duhovno jedinstvo o kojem govori Isus ne znači slaganje jedno s drugim ili biti ujedinjeni, već to znači biti od iste substance, i ako su manifestovani na drugačiji način. Niko se ne može pridružiti Božjoj crkvi — pojedinac je u njoj rođen, kršten i zapečaćen.

Vratimo se nazad izjavi datoj u Jovana 17: 21: *»Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi ...«* Ovo je tajna božanskog jedinstva: **Bog u Hristu — Hristos u Njegovoj crkvi.** U ovoj glavi Isus se moli, ne propoveda. Ono što ON izražava je namenjeno razmatranju uz mnogo molitve, u očekivanju da se ispuni.

Neki od kriterijuma za ovo jedinstvo prema Jovana 17 su:

»... da svemu što si mu dao da život vječni.«

»Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta ...«

»Jer riječi koje si mi dao meni dadoh im.«

»... i poznadoše istinito da od tebe izidjoh, i vjerovaše da si me ti poslao.«

»Ja se za njih molim ...«

»... i ja se proslavim u njima.«

»Osveti ih istinom svojom: riječ je tvoja istina.«

»I slava koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno.«

»Ja u njima i ti u meni: da budu sa svijem u jedno ...«

Cela glava se mora pažljivo pročitati, i svaka misao koja je ovde izražena je predmet za razmatranje: Mi se moramo upitati, je li to tako sa mnom? Samo ako su ovi uslovi ispunjeni, to jest, da smo primili večni život; da nam je Njegovo ime bilo manifestovano; da smo primili Njegovu Reč; da smo posvećeni u otkrivenoj istini; da Hristos živi u nama kao što Otac živi u Njemu, samo tada smo kandidati za ovo jedinstvo i možemo biti oblikovani tako da budemo savršeni u jednom. Potrebno je božansko otkrivenje da se ove stvari mogu jasno videti i milost da bi ih mogli doživeti.

Bog ima Svoj vlastiti put da donese jedinstvo za koje se naš GOSPOD molio. Svi Njegovi istinski sinovi i kćeri doživće ono što je Isus pomenuo u Svojoj molitvi. Oni će pasti pravo u liniju Reči i tako postati jedno sa Njim koji je glava i oni koji su članovi Njegovog tela će biti jedno. *»Jer*

*jednijem Duhom mi se svi krstimo ujedno tijelo ...» (1. Kor. 12:13). Pavle piše Efežanima: »Starajući se držati **jedinstvo Duha** u svezi mira: Jedno tijelo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega. Jedan GOSPOD, jedna vjera, jedno krštenje, jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.« (Efež. 4: 3-6).*

Bila je data petostruka služba: *»Da se sveti pripreve ...na sazidanje tijela Hristova; Dokle dostignemo svi u **jedinstvo vjere** i poznanje sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove.« (stih 12-13).*

DA LI SE ISTORIJA PONAVLJA?

Prilikom prvog Hristovog dolaska Božji ljudi su bili pod osećajem velikog očekivanja da vide Mesiju. U isto vreme ni jedan od religioznih lidera nije prepoznao preteču i Njegovu službu. Sa Božjom Reči u svojim rukama i sa hramskim slavljenjem, oni su kasnije odbacili Mesiju. Neshvatljivo ali istinito: ON je došao k svojim, i Njegovi Njega nisu primili (Jov. 1). Neko bi mogao reći: »Kakva je sramota za sve duhovne vodje tog vremena koji su bili slepi!« Oni su imali svoja vlastita tumačenja ali ne biblijsko otkrivenje.

Može li biti to da se istorija ponavlja? Može li biti, da su naše crkvene službe i evangelističke kampanje postale rutinske, duhovne zabave? Sigurno je moguće pričati o Mesiji i o onome šta će ON raditi, u isto vreme kompletno ignorišući što ono ON čini sada. Religiozni učitelji tog vremena su upućivali na Abrahama i Mojsija, ali nisu upoznali, da je se ispunilo pred Njihovim očima, šta su oni bili najavili. Naš GOSPOD je rekao: **»Jer da ste vjerovali Mojsiju, tako biste vjerovali i meni...«** (Jov. 5: 46).

Sigurno je moguće uputiti na Petra i Pavla, i na ljude našeg izbora unutar crkvene istorije i još uvek ne shvatati šta Bog čini sada. Još jednom možemo sebe pitati: »Kako to može biti da ti sveti ljudi — koji su proučavali Pismo danju i noću — nisu videli da su se sva proročanstva ispunila?« Kada je Isus u gradu Nazaretu otvorio Bibliju, ON je čitao iz Izaije 61 i onda dao značajnu izjavu: **»... danas se izvrši ovo pismo u ušima vašima.«** (Luki 4: 21).

Bez sumnje mi sada živimo u poslednjem vremenu. Svaki čitalac Biblije očekuje da se ešatološki događaji bez odlaganja dogode. U stvari, znaci vremena, stanje crkve, okupljanje Izraela i politički razvoj događaja veoma jasno pokazuju da je dolazak GOSPODA blizu. Može li biti to da je Bog poslao službu koja je pogrešno shvaćena i odbačena, čak od strane onih koji su obilno imali koristi od nje?

Nije teško suditi o prošlosti, razotkriti zle stvari koje su tada uradjene i pothranjivati nade za budućnost, a u isto vreme ne biti

svestan onoga što GOSPOD sada čini. Mi prvo moramo shvatiti ključnu izjavu nadjenu u Amosu 3: 7: **»Jer GOSPOD GOSPOD ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.«** Mi sada sa najvećom sigurnošću živimo u najvećem proročkom vremenu koje je ikada postojalo. Postojale su i postoje dve posebne generacije koje nose veliku odgovornost: Generacija pri prvom Hristovom dolasku, i ova sada — naša generacija — pre drugog Hristovog dolaska. Novi Zavet je počeo sa stvarnim ispunjenjem biblijskog proročanstva, i završiće se na isti način.

Nama nije potreban čovek koji će prorokovati svoje vlastite imaginacije o velikim stvarima koje će Bog učiniti. Ove nestvarne ideje se nisu niti će se ikada ostvariti. Nama je zaista potrebno jasno razumevanje obećane Reči za ovaj dan. Zato što je ovo proročko doba, služba **glavnog proroka** će se uklopiti u Božji plan i program. Pre nego što bi se posebni događaji desili, u prošlosti GOSPOD bi obično poslao takvog čoveka sa posebnim ovlašćenjem. Pre potopa ON je imao Noa, proroka, o kome čitamo u 1. Mojsijevu 6: 22: *»I Noje učini, kako mu zapovjedi Bog, sve onako učini.«* Pre uništenja Sodome i Gomore, GOSPOD je posetio Svog proroka Abrahama (1. Mojs. 18). U stihu 17 mi čitamo: *»A GOSPOD reče: kako bih tajio od Abrama šta ću učiniti.«* U Luki 17: 26-30, GOSPOD je uputio na ta vremena i rekao: *»Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti sin čovječij.«* Bog se nemože promeniti. ON kaže: *»Jer ja GOSPOD ne mijenjam se ...«* (Mal. 3: 6). Njegove odluke su savršene za sva vremena. ON sve vreme radi po istom uzoru. Kada je ON bio spreman da ispuni obećane koje je dao Abrahamu (1. Mojs. 15: 13), ON se ukazao Mojsiju, proroku, u gorućem grmu. ON je imao Iliju i Elizeja, ON je imao Jeremiju i Daniela, Izaiju i Ezekielu i tako dalje.

ISPRAVNO DELJENJE REČI

Od samog početka Novozavetne Crkve apostol Petar je pokazao da se sve događalo prema Pismu. Kada je bio upitan da nešto kaže u vezi izlivanja Svetog Duha, on je rekao: *»Nego je ovo ono što kaza prorok Joel.«* (Dela Apost. 2: 16). U glavi 3: 20-23 on govori o *vremenima osveženja* koje će doći iz *prisustva GOSPODNJEG*. On takodje tvrdi da će se Isus Hrist, koji nam je propovedao, vratiti: *»Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svih svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta.«* Ako reči još uvek imaju značenje, moglo bi se reći da ovo znači da *prvo* mora doći vreme osveženja i obnove svega, pre nego što Isus, Mladoženja, ne dodje da uzme kući Svoju voljenu nevestu.

Jakov piše: *»Trpite dakle, braćo moja, do dolaska GOSPODNJEGA. Gle, težak čeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani*

i pozni.» (Jakov. 5: 7). Pre konačnog izlivanja Svetog Duha i dolaska žetve, prvo mora biti posejana obećana Reč za današnji dan (koja je seme). Kao što je obećano u Izaiji 55: 11 Božja Reč ne može da se vrati prazna, već će ostvariti ono zbog čega je poslata. U Jakovu 5: 11 obnova Jobovog iskustva je data kao primer. Svako je blisko upoznat sa njegovim događajem, povredama koje je on morao da podnese, kako je sotona uništio sve oko njega, i kako mu je Bog na kraju to sve obnovio u duploj meri (Job 42: 10). Mi prvo moramo doći do saznanja i verovanja onoga što je Bog obećao, i onda u realnosti doživeti divno obnobljenje.

Preciznost Božje Reči je zadivljujuća. Kada se govori o službi Jovana Krstitelja, uvek je korišćena Reč **pripremi** (Iza. 40: 3; Mal. 3: 1). Kada je anđeo Gabriel najavio rođenje Jovanovo, on je rekao: *»I on će naprijed doći pred njim u duhu i sili Ilinoj da obrati srca otaca k djeci, i nevjernike k mudrosti pravednika, i da **pripravi** GOSPODU narod gotov.«* (Luki 1: 17). Zaharija je prorokovao: *»I ti, dijete, nazvaćeš se prorok najvišega; jer ćeš ići naprijed pred licem GOSPODNJIJEM da mu **pripraviš** put.«* (Luki 1: 76). Naš GOSPOD je ovo potvrdio u Mateju 11: 10: *»Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto, ja šaljem anđela svojega pred licem tvojim, koji će **pripraviti** put tvoj pred tobom.«*

U vezi sa Jovanovom službom nije samo jednom upotrebljena reč **obnoviti**. S druge strane to je više puta nadjeno u vezi sa službom koja je obećana za zadnje vreme. Već preko proroka Joela GOSPOD je rekao: *»I **naknadiću** vam godine...«* (Joel 2: 25). U Mateju 17 mi čitamo o iskustvu na Planini Preobraženja. Naš GOSPOD je poveo sa sobom Petra, Jakova i Jovana, i takodje su se tu pojavili Mojsije i Ilija i pričali sa Njime. Petar, kao obično, je bio veoma brz i rekao je: *»Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načinimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.«*

Posle silaska sa planine, učenici su pitali našeg GOSPODA: *»... za što dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dodje?«* Odmah posle ovoga GOSPOD je dao dve izjave. Prva je onda bila u budućnosti, druga je bila u prošlosti. Prva je nadjena u stihu 11: *»A Isus odgovarajući reče im: Ilija će doći najprije i **urediti** sve.«* Bez imalo senke sumnje, taj stih je izgovoren u budućem vremenu i upućuje na službu koja predhodi drugom Hristovom dolasku. Dr. Skofield, koji je u međunarodnim okrivima poznat kao učitelj i prevodilac Biblije, piše u svojoj primedbi na kraju knjige sledeće reči: *»Hristos potvrđuje specifično i još uvek neotkriveno proročanstvo iz Malahije 4: 5-6.«*

Kao što smo приметili, Jovan je bio potvrđen kao ličnost iz Mal. 3: 1. Kada su ga upitali: *»Jesi li ti Ilija?«*, on je odgovorio: *»Nisam.«* (Jov. 1: 21). Upravo posle te izjave, delegacija koju su poslali fariseji ga je pitala: *»... za što dakle kršćavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok?«* (Jov. 1:

25). Proročanstvo iz Malahijine 4 mora da se izvrši u kratko prije nego dođe dan GOSPODNI dodje — dan osvete (Iza. 61: 2), koji će goreti kao peč (Mal. 4: 1) i koji će doći kao lopov u noći (2. Petr. 3: 10; 1. Sol. 5: 2).

Od vremena službe Jovana Krstitelja prošlo je otprilike 2.000 godina, i još uvek nije došao dan GOSPODNI. Imamo mnogo opisa Pisma, koja opisuju dan GOSPODNI. Zainteresovani čitalac treba da se osvrne na Iza. 13: 6-13; Joel 2: 30-31. Petar je govorio o tome u svojoj propovedi: *»Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dodje veliki i slavni dan GOSPODNI.«* (Dela Apost. 2: 20). Događaji koji su u vezi sa danom GOSPODNIJIM se nalaze u šestom pečatu (Otkriv. 6: 12-17). *»Jer dodje veliki dan gnjeva njegova, i ko može ostati?«* Sa najvećom sigurnošću u to vreme sedište milosti postaje sedište suda.

U poslednja dva stiha završne glave Starog Zaveta mi nalazimo izvanredno obećane na koje je Isus uputio: *»Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dodje veliki i strašni dan GOSPODNI. I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovijem, da ne dodjem i zatrem zemlju.«* Prvi deo, **obratiti srce očeva deci**, je bio ostvaren kroz službu Jovana Krstitelja. Gabriel je ovo potvrdio Zahariji: *»I on će naprijed doći pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca otaca k djeci.«* (Luki 1: 17).

Prema Jevr. 1, Bog je u prošlim vremenima govorio očevima preko proroka. Na kraju je ON govorio preko Svog Sina. Sin je bio odgovor. Jovan je premostio Stari i Novi Zavet. U tom smislu se o njemu govorilo kao o nekome ko je više nego prorok (Mat. 11: 9). Proroci su govorili o dolasku Mesije. Jovan je imao privilegije da Njega predstavi. Isus je nekoliko puta uputio na njegovu službu u vezi sa Mal. 3: 1. Izjava u Mat. 17: 12: *»Ali vam kažem da je Ilija već došao, i ne poznate ga ...«*, je bila neophodna, zato što je prvi deo Ilijinog-obećana bio ostvaren. Mi imamo posla sa dve posebne službe: jedna je prvi Hristov dolazak, druga vreme pre Njegovog drugog dolaska.

Na raznim mestima u Svetom pismu nalazimo da su razni dolasci pomenuti u jednom istom stihu. Psalm 2: 7-8; Dela Apost. 13: 33; Jevr. 1: 5 se bave sa prvim dolaskom. Njegov drugi dolazak svet neće primetiti. Tada će ON uzeti Svoju krvlju opranu (Otkriv. 1: 5), Svoju Rečju opranu (Efež. 5: 26), Svoju Duhom-zapečaćenu (Efež. 4: 30) crkvu-nevestu kući (1. Sol. 4: 13-18) na svadbenu večeru (Otkriv. 19: 1-9). Ostali čak neće znati ništa o tome. Psalm 2: 9; Otkriv. 2: 27, 12: 5 i mnogi drugi biblijski tekstovi se bave sa Njegovim dolaskom u velikoj sili da završi sa Svojim neprijateljima i započne Svoju vladavinu na zemlji. U Luke 4: 19 Isus je **stao** u sred drugog stiha dok je čitao iz Izaijine 61, **jednostavno samo zato što se tada samo prvi deo odnosio na Njegovu službu**. Vreme osvete će doći kada vreme milosti bude završeno. Kao što smo

ranije rekli, Malahija 3: 1 se odnosi na prvi dolazak, i kao što kontekst otkriva, Malahija 4: 5-6 je u vezi sa Njegovim drugim dolaskom.

VEOMA ZNAČAJNO

Zapovest za sadašnje vreme je da bi se **srca Božje dece obratila nazad k veri apostolskih očeva**. Za tako nešto je potreban čovek poslat od Boga — prorok kao što je to bio Ilija, jedan koji će imati potvrdu bez i jedne senke sumnje. On neophodno mora da ima dve stvari: obećanu Reč za ovo vreme i takodje istinski obnovljene apostolske službe. Ovo bi bio ubedljivi dokaz njegove direktne, jedinstvene službe, kojom bi pažnja Božjeg naroda bila privučena ka poruci ovog časa.

O Iliji znamo, to da je on ponovo podigao GOSPODNJI oltar koji je bio srušen. Da bi to uradio, uzeo je dvanaest kamenova prema dvanaest plemena Izraelijevih i pozvao Božji narod da se okupi radi donošenja odluke. On je mogao reći: *»Ja sam tvoj sluga, i učinio sam sve ovo po tvojoj reči.«* U svojoj molitvi on je rekao: *»Usliši me, GOSPODE, usliši me, da bi poznao ovaj narod da si ti GOSPODE Bog, kad opet **obратиш srca njihova.**«* (1. Care. 18: 37). Prvi Ilija i takodje Jovan Krstitelj, koji je došao u Duhu Ilije, kao i >Ilija< današnjice imaju jednu stvar zajedničku: da **preokrenu** srca Božjeg naroda nazad k Reči.

Kroz finalnu službu doktrina dvanaest apostola bi trebala da bude obnovljena i srce Božjeg naroda treba da bude okrenuto k Njemu i Njegovoj Reči. Oni koji nemaju ljubav prema istini, predana su jakoj zabludi, gde moraju da veruju laž (2. Sol. 2:11). *»I odvratit će uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama.«* (2. Tim. 4: 4). Uzbudjenje zbog svakog vetra čudnih doktrina će se završiti za one koji su obnovljeni za istinu. Oni su pozvani van Babilonskih kampova i prigrlili su zdravo učenje (Titu 2: 1).

Baš kao što je Jovan tačno poznao biblijske stihove koji se odnose na njega, tako bi ovaj obećani prorok za zadnje vreme trebao po božanskom otkrivenju da zna obećanu Reč za ovo vreme, uključujući Reč proročanstva, kao što je Petar rekao: *»I imamo najpouzdaniju proročku riječ ...«* (2. Petr. 1: 19) i takodje da ima proročkog Duha, kao što je Jovanu bilo rečeno na ostrvu Patmos: *»... ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; **jer je svjedočanstvo Isusovo Duh proroštva.**«* (Otkriv. 19: 10). Duh proroštva nije povezan sa darom proročanstva, već pre u Reči proročanstva i svjedočanstvom Isusa Hrista. Cela stvar je toliko važna da niko ne može rizikovati idući sa pretpostavkama i impresijama. Konačno istinska crkva će znati njen zadatak i zauzeti svoj stav na bazi obećanja koja su joj data i biti jedno sa Njime. To će biti istinsko **jedinstvo u Duhu!**

ISTINSKI PROROCI

Proroci su još u majčinoj utrobi bili odredjeni za odredjenu svrhu i službu (Jer. 1: 5). Na početku oni su bili nazvani >vidioci<, zato što su imali vizije (1. Sam. 9: 9,18, 19). Oni su dobijali nadahnuće dok su imali vizije, i tako su doneli otkrivenje od Boga (Jer. 1: 11-12). Reč GOSPODNJA je uvek dolazila prorocima: *»I reče im: čujte sada riječi moje: prorok kad je medju vama, ja ću mu se GOSPOD javljati u utvari i govoriću s njim u snu.«* (4. Mojs. 12: 6). Istinski prorok je Božji zvučnik. Kao Jovan i ostali njemu je potrebno da ima >TAKO KAŽE GOSPOD< za ovaj dan. Svi koji bi primili takvog proroka i prigrlili njegovu službu bi dobili proročku nagradu (Mat. 10: 41). Sam GOSPOD je rekao: *»Ne dirajte u pomazanike moje ...«* (1. Dnev. 16: 22; Psalm. 105: 15).

Starozavetni proroci su bili do Jovana; od tog vremena propoveda se carstvo Božje (Luki 16: 16). Ovaj biblijski tekst je ponekad upotrebljen da odbarni ideju da Bog u novozavetnom periodu nema proroka. Ali sam Jovan je bio prorok, Simeon je bio prorok, i Isus, naš GOSPOD, je dao obećanje: *»Za to evo ja ću k vama poslati proroke i premudre i književnike.«* (Mat. 23: 34; Luki 11: 49). Reč >književnik< se ovde sigurno ne odnosi na bilo koga ko je sedeo kod nogu Gamaliela. *»A on im reče: zato je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskome kao domaćin koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro.«* (Mat. 13: 52).

Ko god čita knjigu Dela Apostolska, će pronaći trag raznih proroka (glava 13). U glavi 15: 32 mi čitamo: *»A Juda i Sila, koji su proroci...«* U 1. Korinćanima 14, Pavle postavlja propovednike i na kraju daje izjavu: *»Ako ko misli da je prorok ili duhovan, neka razumije što vam pišem, jer su GOSPODNJE zapovijesti.«* (stih 37). U Efežanima 3, Pavle piše o otkrivenju koje je primio. On govori o misteriji Hrista: *»Koja se u drugijem naraštajima ne kaza sinovima čovječijim, kako se sad otkri svetijem njegovijem apostolima i prorocima Duhom svetijem.«* (stih 5). U Efež. 4: 11 i u 1. Kor. 12: 28, služba proroka je uključena u razne službe koje je Bog postavio u crkvi. **Proročki deo plana spasenja zahteva glavnog proroka.**

Svi koji poznaju istoriju znaju da su Mohamed i mnogi drugi tvrdili, da su proroci na koje se upućivalo i Malahije 4: 5, koji je trebao da dodje pre velikog i strašnog dana GOSPODNJEG. U stvari, neki su otvoreno sebe nazivali >Ilija< ili govorili o >Ilijnoj službi<. Ali nijedan od njih nije **obratio** srca Božje dece nazad GOSPODU i Njegovoj Reči. Naprotiv: oni sami su bili daleko od istine apostolske, i od proročkog učenja i sami su sebi stvorili sledbenike. Medjutim, sve ove imitacije neće omesti Boga da ostvari Svoje obećane u Njegovo vreme.

IZAZOV

Poznavajući Bibliju i uzimajući u obzir kako je Bog delovao u prošlosti, mi očekujemo da On i sada uradi nešto nadprirodno. Ako je moja informacija ispravna, Bog je koristio čoveka koji je bio po Njegovom izboru da raširi sadašnje pokrete probudjenja koji su započeti posle 2. svetskog rata. Kroz njegovu službu su se na podijumu dogodile neverovatne stvari. Slepí su progledali, hromi su hodali, nemi su progovorili, gluvi su mogli trenutno čuti. U knjizi >A man send from God< (Čovek poslat od Boga), koju je napisao kasnije poštovani Gordon Lindsay godine 1950. zatim u izdanju magazina >Voice of healing< (Glas isceljenja), i u knjizi >A prophet visits South Africa< (Prorok je posetio Južnu Afriku), objavljenu 1952. od poštovanog Julius Stadslev, i isto ove knjige >The acts of the prophet< od strane poštovanog Peary Green iz Tusona, Arizona, i u mnogoj drugoj literaturi su zabeležene izvanredne stvari. Čak su i beznadežni slučajevi raka bili izlečeni i dešavala su se razna čudesa materijalizacije. Mi čak čitamo o posebnoj službi koja je njemu bila data 7. maja 1946.

Tokom godina mnogo izveštaja je bilo objavljeno u raznim američkim magazinima, na primer u >Herald of Hope< (Glasnik nade), >Voice of Healing< (Glas Isceljenja) — kasnije nazvan >Christ for the nations< (Hristos narodima) — i ostalim. Stvarni prodor njegovog duhovnog probudjenja se dogodio pre nego što je bilo koji drugi evangelista (koji su kasnije postali poznati) došao na scenu. U stvari, oni koji su se pojavili pri kraju 'četrdesetih, u 'pedesetim i u 'šezdesetim bi trebali da priznaju da su svoje nadahnuće primili dok su prisustvovali na nekim od njegovih skupova. Naravno oni to neće priznati; oni će radije izmišljati sve vrste impresivnih priča.

Kao osobni svedok — medju mnogim drugima — službe od ovog čoveka, mogu reći da je uticaj onoga što je neko čuo i video bio iznad mogućnosti opisa. Stotine i hiljade njih su doživeli nepogrešivnost dara isceljenja i božanskog znanja na skupovima pravo do kraja njegove službe u decembru 1965. Bez obzira na zemlju, kontinent i jezik, kroz jednu otvorenu viziju ovaj ponizni čovek video je koja je osoba bila, koje su oni bolest imali, i odkuda su oni dolazili — grada od ulice, imena oda individue osobe bile su mu pokazane. Svaka vizija je uvek bila savršena, nijednom ga vizija nije izneverila na bilo kom od mnogih skupova koje je imao širom sveta tokom mnogih godina. Postoje dve karakteristike koje treba da budu identifikovane sa službom istinitog proroka: prvo, ono što on kaže mora da se dogodi (5. Mojs. 18: 20-22), i drugo, njegovo učenje o Bogu mora biti ispravno. Ako se ono što taj čovek kaže dogodi, a on predstavlja druge bogove umesto Boga Abrahama, Izaka i Jakova on

je u tom slučaju još uvek lažni prorok, i Bog tada samo iskušava ljude (5. Mojs. 13: 2-6).

Kao Sin Čovečiji, Isus je bio >Prorok< (5. Mojs. 18: 15-19; Dela Apost. 3: 22-23), i zato je preko vizija mogao da vidi ono što je Otac upravo trebao da uradi. Onda je on to činio onako kako mu je Otac pokazao da uradi (Jov. 5: 19). ON je rekao Petru, kada ga je prvi put sreo: »... *Ti si Šimun, sin Jonin ...*« (Jov. 1: 40-42). ON je rekao Natanaelu koga nikada nije sreo: »... *prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom.*« (Jov. 1: 43-49). Žena kod Jakovljevog izvora je bila sasvim iznenadjena kad joj je ON rekao: »*Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž ...*« (Jov. 4: 5-30). Isus je čak znao same misli njezinog srca — svaka tajna je Njemu bila otkrivena. Zbog ove proročke službe, književnici i fariseji, Njega su optužili da je Beelzebul — videli su na Njemu oda jedne vrste predskazivača i pogadjača misli.

Uvek iznova je ovaj čovek poslat od Boga, William Branham, uputio na navedene biblijske citate. Pošto bi propovedao propoved i pozvao na pokajanje molio be se za bolesne. On je čekao dok je video u viziji šta je Bog nameravao da uradi. U skladu sa time on je govorio i molio se. Stotine njegovih službi su snimljene na magnetofonskim trakama i predstavljaju ubedljivo svedočanstvo za svakoga ko želi da potvrdi izjave koje je on ovde dao.

On je ustvari video kako nadprirodno svetlo dolazi dole nad osobom za koju je on trebao da se moli. Ovo svetlo je prvi put fotografisano za vreme kampanje koju je imao 24. januara 1950. u Hjuston Koloseumu. Neverujući, kritički nastrojani novinari su bili mnogo iznenadjeni kada su na fotografijama videli ovo svetlo u obliku kruga iznad glave Božjeg sluge pošto su razvili film u nameri da ga optuže.

Prorok Ezekiel je mnogo puta video >Šekinahovu Slavu< (Ezek. 1: 28, 3: 12+23, 10: 4+18). Savle je video isto nadprirodno svetlo na svom putu za Damask i pitao je: »... *ko si ti, GOSPODE? A on reče: ja sam Isus, kojega ti goniš.*« (Dela Apost. 26: 15). Celim putem dok su Izraelci putovali GOSPOD je tokom dana bio iznad njih, u nadprirodnom oblaku, tokom noći u vatrenom stubu. Bog je svetlost i stanuje u svetlosti. Isus je došao u ovaj svet kao svetlost. GOSPOD ostaje isti za sva vremena.

28. februara 1963. nadprirodni oblak se spustio dole nad planinom Arizone, tačno do mesta gde se nalazio ovaj Božiji čovek. Tamo mu je bilo rečeno da se vrati svojoj izvornoj crkvi radi posebne svrhe propovedanja u vezi predmeta sedam pečata iz knjige Otkrivenja. Tokom sedam uzastopnih dana, od 17. do 24. marta 1963, to nadprirodno svetlo je svaki dan kružilo u njegovoj sobi i pečat o kojem je on želeo da govori mu je bio božanski otkriven. U pogledu svega ovoga teško je razumeti kako oni koji su sebe nazivali >Božjim ljudima tog vremena<, >Božjim prorocima

zajednog vremena< i ko zna još čime, ne mogu ili ne razumeju šta je Bog učinio.

Daleko u prošlosti 11. juna 1933. za vreme službe krštenja u Ohaio reci u Džeffersonvillu, Indijana, USA, dogodilo se nešto nadprirodno. Tom prilikom je bilo prisutno oko četiri hiljade ljudi, i stotine njih su bili kršteni, kada se ovo nadprirodno svetlo spustilo nad njima i čuo se glas koji je rekao: **»Kao što je Jovan Krstitelj bio poslat da predhodi prvom dolasku Hrista, ti si poslat sa porukom koja će biti predhodnica Njegovom drugom dolasku.«** Mnogo, mnogo drugih izvanrednih događaja bi se moglo navesti.

Ako smo mi u konfrontaciji sa stvarima koje ne bi mogle biti pod uticajem čoveka već su se dogodile u Božjem suverenitetu, mi ne možemo ostate neutralni već moramo doneti odluku. Indiferentnost sigurno nije odgovor. Sve što Bog čini događa se sa svrhom. Može li biti da se mi nalazimo u istoj situaciji kao u danima GOSPODNJIM, nastavljajući sa našim rutinskim službama kao da Bog nije uradio ništa posebno, i onda čak pitamo: »Zar ne treba prvo da dodje Ilija? Zar ne treba da se pojavi prorok?« Danas bi smo dobili isti odgovor: »On je već došao i otišao, ali vi ga niste prepoznali i učinili ste sa njim ono što ste želeli.« Ako je to istina (što znam da jeste) da smo imali čoveka koji je poslat od Boga u naše vreme, ali da nismo prepoznali dan kada nas je posetio, može biti da smo jednostavno bili zaslepljeni i pogrešno vodjeni. Zar to ne bi trebalo da nas navede da sa svom čestitošću istržimo Sveto pismo dok u njoj ne pronadjemo stvarnu poruku časa?

Kao i obično, može se opet dogoditi da su crkve i sveštenstvo ostali u svojim načinima i gledali na ono što je Bog učinio isključivo kao na neko neprijatno uznemiravanje, izjavljujući da je to delo neprijatelja. Trinitarijanci su rekli: »Ovaj čovek je >Jedinovac<«, i Jedinovci-vernici su rekli: »On je >Trinitarijanac<«. U oba kampa samo nekoliko njih su ga prepoznali kao istinskog Božjeg čoveka. On nije zauzeo ničiju stranu, već je jednostavno propovedao ceo Božji savet. On je naglasio činjenicu da je Bog Sebe veoma jasno manifestovao kao Otac na nebu, kao Sin na zemlji i da stanuje u otkupljenima kao Sveti Duh. On je zauzeo svoj stav sa apostolom Pavlom koji je ovako dao svoj kratak pregled: *»I, kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u tijelu, opravda se u Duhu, pokaza se angelima, propovjedi se neznabošcima, vjerova se na svijetu, uznese se u slavi.«* (1. Tim. 3: 16).

Čak je moguće da evangelisti koji su primili svoje nadahnuće kroz službu ovog poniznog sluga GOSPODNJEG — i crkve koje su obilno imale koristi od toga — nisu shvatile od Boga odredjenu svrhu ovog poslednjeg pokretanja Duha. Mi smo zaista upoznati sa Božjim planom spasenja za današnji dan. Vernici će se pokrenuti pravo u obećanu Reč, zato što su

oni sami, kao što je i Izak bio, deca obećanja (Gal. 4: 28), i oni budući deca primaju obećanje Oca (Dela Apost. 1: 4).

Medjutim u globalu, mi nalazimo istu situaciju koja je bila preovladajuća za vreme prvog dolaska GOSPODA. Sveštenstvo je naročito, zbog različitih motiva, ukazivalo na takve stavove kao što je predpostavljeni citat koji se odnosi na svršetak svetskih sistema i uvodjenje u Hiljadugodišnje Carstvo tokom 1977 godine, kako je to nadjeno u knjizi >Izlaganje o Sedam Crkvenih Doba< na strani 322. Jednostavno proučavanje dela trake na kojoj je zabeležena navedena propoved će otkriti jasnu činjenicu, da poštovani Branham nikada nije dao takvu izjavu. Zašto se to sveštenstvo — odajući poštovanje njihovoj inteligenciji — nije brinulo mnogo oko toga da potvrdi svoje >činjenice<? Priličan broj ostalih stvari koje su mu nepravedno pripisane, su stavljene u opticaj da bi preplašile ljude. Ko god nema unapred stvoreno negativno mišljenje će priznati da je ovaj Božji čovek imao duboko razumevanje Svetog pisma kroz božansko otkrivenje. Da, sve skrivene misterije u Reči su dovedene na svetlost, i za to smo mi zahvalni GOSPODU.

Možda je bila namera da ovo kratko izlaganje bude iskorišćeno od Boga da prisili neke ljude da prekinu sa svojim načinima i programima i da postanu deo Njegovog plana za poslednje vreme. Može biti tako da su neki poverovali >izveštaj< o herezi i zato odbacili od Bog-poslatu službu, a ostali su postali fanatični i doneli ukor na glasnika kroz svoje mnoge nebiblijske tvrdnje i interpretacije poruke.

Svako je pozvan da istraži Bibliju i da dokaže sva učenja pomoću Božje Reči. Nemojmo se oslanjati na svoje vlastito razumevanje određenih stvari i ne verujmo slepo u herezu. *»Ovi pak bijahu plemenitiji ... oni primiše riječ sa svojim srcem, i svaki dan istraživahu po pismu je li to tako.«* (Dela Apost. 17: 11).

LIČNO SVEDOČANSTVO

Kao pisac ove brošure, želim zaključno da kažem nekoliko stvari, nadajući se da će to biti od strane čitalaca uz mnogo molitve razmotremo.

Imao sam izvanrednu privilegiju da već kao mladić budem upoznat sa mojim GOSPODOM. Od 1949 čuo sam od američkih propovednika o moćnim stvarima koje je Bog činio kroz ovog čoveka. Imao sam prilike da prisustvujem mnogim probudjenjima i isceljujućim službama u Evropi i USA. U avgustu 1955, sam prisustvovao jedno nedeljnoj kampanji u Nemačkoj koju je održavao William Branham i koja je ostavila nezaboravni utisak na moj duhovni život. Dogadjaj koji je direktno proizveo preokret u mom daljem radu je bio skup >Voice of Healing< (Glas Isceljenja) u junu 1958 u Dalasu, Teksas. Na skupu su tokom dana pro-

povedali razni evangelisti. Uveče ovaj ponizni čovek koji je bio poslat od Boga je bio glavni govornik. Ono što sam video na mnogim njegovim službama u Nemačkoj i u USA, je bilo ravno zemaljskoj službi našeg GOSPODA ISUSA HRISTA, Mesije.

Primio sam poziv od GOSPODA da čujnim glasom propovedam Božju Reč uveče 2. aprila 1962. što je 3. decembra iste godine u prisustvu od dva svedoka bilo potvrđeno od strane poštovanog Branham-a. Na ovaj način moja služba je bila u direktnoj vezi sa njegovom. Pošto sam proveo preko 20 godina u mnogim Azijskim i Afričkim a takodje i Istočno-Evropskom zemljama uključujući i Rusiju osećam da je došlo vreme da sav Božji narod bude informisan o stvarima koje su se dogodile. Upamtite, poštovanom Branham-u nije rečeno da će on biti predhodnica drugog Hristovog dolaska, već mu je rečeno: **»Ti si poslat sa porukom koja će predhoditi Njegovom drugom dolasku.«** Bog je uzeo glasnika, ali je ostavio poruku sa nama. Ova poruka je obećana od Boga i predstavlja otkrivenu Reč za današnje vreme. To je deo večnog evandjelja koje se mora propovedati svim narodima kao svedočanstvo (Mat. 24: 14; Otkriv. 12: 6). Puno evandjelje uključuje u sebe proročki deo Svetog pisma za poslednje vreme.

Mi sada ulazimo u poslednju fazu u kojoj će Jevr. 13: 8, Jov. 14: 12, Mark. 11: 22 i mnogo drugih biblijskih tekstova biti potvrđeni. To su bila tri favorizovana stiha na koje je poštovani Branham uputio. On je kao niko do sada od vremena Isusa Hrista video kako su se ti stihovi bukvalno ispunili. Moramo biti sigurni da se sve totalno podudara sa pisanom Božjom Reči. Nije u pitanju to da li mi prihvatamo ili odbacujemo takvog čoveka, već da li mi prihvatamo ono što je Bog učinio. Mi smo suočeni sa činjenicom da je GOSPOD još jednom Sebe manifestovao u jednostavnosti. Na dan suda ćemo morati da damo odgovor Njemu a ne čoveku. Tamo gde su se dogodile takve nadprirodne potvrde, svi ljudski argumenti se poništavaju.

Ubedjen sam da će poruka koja je donesena iz Božje svete Reči u ovom poslednjem crkvenom dobu predhoditi drugom dolasku Hrista. Svi istinski vernici će biti u skladu sa time. Mi uskoro možemo očekivati da će se prema Božjem obećanju preko obnovljene crkve neveste dogoditi moćne stvari. Svi mi moramo pronaći svoje mesto u Hristovom telu. GOSPOD će nas ujediniti sa sobom i voditi izabrane do najveće pobede svih vremena. Oni će biti pobednici kojima su data obećanja. Mi možemo očekivati konačni prodor od svemogućeg Boga čim budemo došli u potpuni sklad sa pisanom Božjom Reči. To će postati >živa od Boga izgovorena Reč< pomoću koje će biti demonstrirana Božja sila.

Kao što je obećano, Bog će još jednom uzdrmati nebo i zemlju (Jevr.

12: 26). U to vreme, ostvariće se sledeći biblijski tekstovi: *»I tada ću se odazvati, govori GOSPOD, odazvaću se nebesima, a ona će se odazvati zemlji.«* (Ozeja 2: 21). Vernici će imati svoj udeo, kao što je to zapisano u Zahar. 10: 1: *»Ištite od GOSPODA dažda u vrijeme poznoga dažda, GOSPOD će pustiti munje, i daće vam izobila dažda ...«* Kao što je ranije rečeno, to će biti vreme osveženja koje treba da dodje pre nego što se Hristos ne vrati. Zaista je ovo vreme žetve! Kao što nam je GOSPODAR žetve rekao, mi ćemo učiniti: *»Tada reče učenicima svojijem: žetve je mnogo, a poslenika malo. Molite se dakle gospodu od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.«* (Mat. 9: 37-38).

Oče naš koji si na nebesima,
da se sveti ime Tvoje;
Da dodje carstvo Tvoje;
da bude volja Tvoja
i na zemlji kao na nebu;
Hljeb naš potrebni daj nam danas;
I oprosti nam dugove naše
kao i mi što opraštamo
dužnicima svojijem;
I ne navedi nas u napast;
no izbavi nas oda zla.
Jer je Tvoje carstvo, i sila,
i slava u vijek. Amen.

»Isus Hristos juče je i danas onaj isti i va vijek«
(Jevr. 13:8)

Slika sa vatrenim stubom glave William-a Branham-a je snimljena u Hjustonu, Teksas, USA 24. januara 1950. Zbog misterioznog svetla u negativu iznad glave poštovanog Branham-a, film je bio poslat iz Douglas studija u Hjustonu, Dr. George J. Lacy, »Investi-gator Questioned Documents« za FBI. Napravljeni su mikroskopsko ispitivanje i studija cele površine obe strane filma. Georg J. Lacy je izjavio da je negativ apsolutno originalan: **»Definitivnog sam mišljenja da negativ podvrgnut ispitivanju nije retuširan niti je bio sastavljan iz raznih delova ili duplo izložen. Svetlostni bljesak u vidu kruga koji se nalazi iznad glave je prouzrokovan osvetljenjem negativa.«**

Gornja fotografija prikazuje Internacionalni Misijki Centar u Krefeldu, Nemačka, sa crkvom i dve zgrade. Objekat je smešten na površini od približno 10.000 kvadratnih metara. Crkveni auditorijum ima 550 sedišta. Kao što je prikazano na levoj strani fotografije u prizemlju crkve posedujemo objekte koji mogu da prime 330 gostiju.

U dve zgrade imamo kancelarije, prostorije za štampanje i obradu materijala, takodje prostorije za smeštaj gostiju prilikom posebnih skupština. Kao što se može videti, tu takodje ima dovoljno prostora za parkiranje. GOSPOD nas je zaista blagoslovio na jedan izvanredan način.

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač: Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro — Ured Essen, Br. 167606-439 BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKDEFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320 500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33

Ewald Frank
P. O. Box 100 707
47707 Krefeld
Germany

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

Sva prava su rezervisana. Primerci ove brošure se ne mogu koristiti bez pismene dozvole. Pre prevođenja na druge jezike, autor treba da bude obavješten